

[Henry Christensen.]

steren og tjenestemandorganisationerne og derefter til forhandlingerne her i folketinget, men finansministeren afviste det forslag herom, som venstre fremsatte under valgkampen. Måske var det valgkampens larm, der fik finansministeren til at indtage det forkerte standpunkt. Jeg beklager, at finansministeren indtog det forkerte standpunkt med det resultat, at folketinget vel igen er sat uden for reel indflydelse — for hvilke muligheder mener ministeren der foreligger for at behandle forslaget, når det kommer til stykket?

Dertil vil jeg gerne føje, at der efter min og venstres opfattelse foreligger andre væsentlige uløste spørgsmål for tjenestemændene. Jeg tænker på virkningerne af udviklingen inden for hele pensionsområdet, tillægspensionen m. v., og jeg tænker på den stadig uafklarede vurdering af spørgsmålet dels om omfanget af tjenestemandsbegrebet, dels og måske nok især om omfanget af tjenestemandsbegrebets anvendelse. Jeg tror, det er nødvendigt at se i øjnene, at udviklingen stadig vil gå i den retning, at vi må indrette os på, at samfundets medarbejdere dér, hvor der er tale om arbejdsopgaver, som svarer til, hvad vi finder ude i det øvrige samfund, opnår ansættelsesvilkår, der mest muligt ligner det øvrige samfunds, og at tjenestemandsbegrebet derfor i særlig grad må finde anvendelse på dem, der ekstraordinært skal være samfundets betroede medarbejdere. Jeg tror, at disse spørgsmål stadig har en så stor betydning, at det vil være rigtigt at følge vort forslag om at foretage en samlet og omfattende behandling af disse ting, en behandling, ved hvilken også folketinget er sikret en afgørende medindflydelse.

Om det foreliggende lovforslag, som det i dag ser ud, vil jeg sige, at vi på retsindig vis, naturligvis, vil være med til, som vi også sagde det klart inden valget, at finde en løsning på det særlige problem, der er opstået for tjenestemændene — og også en snarlig og positiv løsning.

Det må, selv om jeg her har rejst spørgsmålet om folketingets faktiske muligheder, vel være hovedopgaven for finansministeren nu over for folketinget at fremlægge den fornødne dokumentation til afklaring af problemets omfang og til afklaring af, om

det er det rigtige skøn, man er nået frem til. Det må være den opgave, der nu foreligger, og til dens løsning må finansministeren for sit vedkommende bidrage. Finansministeren gjorde det, så vidt jeg forstod, ved i sin fremsættelsestale bl. a. at henvise til den redegørelse, der var kommet fra det økonomiske råd for nogen tid siden behandlende dette spørgsmål. Jeg vil her gerne sige til den højtærede finansminister, at jeg har nu i de sidste 4-5 uger som medlem af folketingets finansudvalg gentagne gange indtrængende henstillet, at folketinget eller i hvert fald folketingets finansudvalg fik adgang til materialet vedrørende den vurdering af den økonomiske udvikling, som er forudsætningen for denne tids alvorlige økonomiske overvejelser og afgørelser, og herunder altså også det materiale, der vedrører spørgsmålet om tjenestemændenes efterslæbsproblem. Man har i finansudvalget så sent som i går meddelt os, at dette ikke kunne lade sig gøre. Vi er altså i den besynderlige situation, at alle landets organisationer og landets regering besidder et materiale, får orientering og saglige oplysninger om forhold, som folketinget skal træffe afgørelse om, medens man nægter folketinget adgang til det pågældende materiale. Jeg vil derfor på den givne foranledning alvorligt henstille til den højtærede finansminister at søge dette forhold ændret. Det kan ikke være ansvarligt, det kan ikke være rigtigt at behandle folketinget på denne måde.

Jeg vil gerne gøre en tilføjelse. Vi har jo set lidt af det gengivet i dagspressen, men ved ikke, hvad der er rigtigt, og hvad der ikke er rigtigt gengivet, fordi vi ikke kender det originale materiale. Vi har endvidere set gengivet nogle udtalelser, som nationalbankens direktør skulle have fremsat i det økonomiske råd. Derfor vil jeg spørge, om det dog ikke var af betydning, at også folketinget blev orienteret om de synspunkter, direktøren for landets nationalbank, der har ansvaret for ordenen i pengevæsenet, har om den øjeblikkelige økonomiske situation og dens muligheder. Det forudsætter naturligvis nationalbankdirektørens indforståelse, men jeg opfordrer den højtærede finansminister til at søge også disse oplysninger fremlagt i folketinget. Jeg tror, dette er væsentligt.